

200706049/1.

Datum uitspraak: 28 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/12015 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 10 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 september 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 6 april 2007 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 september 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

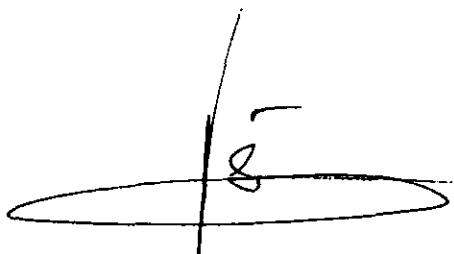
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 september 2007

248-490.

Verzonden: 28 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

II AFSCHRIFT

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/12015 MVV BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Egyptische nationaliteit,
IND dossiernummer 8904.03.0089,
eiser,
gemachtigde: mr. I. Özkara, advocaat te Utrecht;

tegen

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

namens deze de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna IND) te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr J.C. aan 't Goor, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 23 mei 2005 heeft eiser een aanvraag om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna mvv) ingediend ten behoeve van gezinshereniging bij referent, zijn vader

Bij besluit van 27 september 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 19 oktober 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Op 10 augustus 2006 zijn eiser, bij monde van zijn gemachtigde en referent, gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 22 september 2006 is het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Daartegen is beroep ingesteld, waarna op 17 november 2006 het besluit van 22 september is ingetrokken. Het beroep betrof toen nog slechts de fictieve weigering om te beslissen op het bezwaar, welk beroep op 4 januari 2007 gegrond werd verklaard. Verweerder diende binnen zes weken te beslissen op het bezwaar van 19 oktober 2005.

Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 6 april 2007 ongegrond verklaard. Bij brief van 16 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 26 juni 2007 behandeld. Eiser is niet verschenen, maar heeft zich laten vertegenwoordigen door de advocaat mr L. Louwerse, occuperend voor eisers gemachtigde. Ook eisers vader, de heer (hierna referent), was aanwezig. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/12015 MVV BE

blad 2

2. Standpunten

Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard omdat referent niet heeft aangetoond duurzaam en zelfstandig te beschikken over voldoende middelen van bestaan. Evenmin is aangetoond dat referent van het middelenvereiste dient te worden vrijgesteld.

Eiser stelt zich op het standpunt dat aan hem een mvv moet worden afgegeven en voert daartoe het volgende aan.

De bepalingen neergelegd in de Europese gezinsherenigingsrichtlijn, richtlijn EG 2003/86/EG, en dan met name artikel 4, eerste lid, van de richtlijn, leggen de lidstaten, waaronder ook Nederland, precieze positieve verplichtingen op, waaraan duidelijk omschreven subjectieve rechten beantwoorden, aangezien het de lidstaten verplicht om in de door de richtlijn vastgestelde gevallen de gezinsherenigingen van bepaalde leden van het gezin van de gezinshereniger toe te staan zonder hun beoordelingsmarge te kunnen uitoefenen. Dit betreft in elk geval het recht van een rechtmatig in lidstaat Nederland verblijvende vader om zich te herenigen met zijn tot zijn gezin behorende zoon die onderdaan is van een "derde land", Egypte, en daar nog woont.

Artikel 4, eerste lid, laatste alinea, van de richtlijn, heeft tot gevolg dat in strikt omschreven omstandigheden, te weten wanneer een kind van boven de twaalf jaar onafhankelijk van de rest van het gezin aankomt, de beoordelingsmarge van de lidstaten gedeeltelijk wordt gehandhaafd, door heb de mogelijkheid te beiden om, alvorens toestemming te geven voor toegang en verblijf van het kind op grond van de richtlijn, na te gaan of het kind aan één op de eerste datum van de uitvoering van de richtlijn in de internationale wetgeving vastgelegd integratiecriterium voldoet.

Echter, de aanvraag is ingediend voor het bereiken van de leeftijd van 12 jaar en bovendien zijn inkomenseisen geen eisen die te beschouwen zijn als een integratiecriterium, zodat verweerder die inkomenseisen niet mag stellen.

Verweerder is voorbij gegaan aan de het bepaalde in het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (hierna IVRK).

De inkomsten van vader voldoen aan de Europese Gezinsherenigingsrichtlijn.

Eiser is ten onrechte niet gehoord.

Verweerder heeft in het verweerschrift aangegeven de verwijzing naar de laatste alinea van artikel 4, eerste lid, van de meerbedoelde Richtlijn niet te begrijpen en handhaaft het standpunt dat eiser niet voldoet aan het volgens de Nederlandse regelgeving geldende middelenvereiste.

Verweerder stelt dat aan het IVRK voor de partijen bij dat verdrag geen verdere verplichtingen voortvloeien tot het mogelijk maken van gezinshereniging dan uit artikel 8 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) voortvloeit. Aan dat artikel van dat verdrag is in het bestreden besluit getoetst en dit is voldoende.

Voor het (nogmaals) horen was geen reden, nu eiser reeds op 10 augustus 2006 was gehoord en voor verweerder geen verplichting bestond om eiser nader te horen nu op het verzoek om

Zaaknummer: Awb 07/12015 MVV BE

blad 3

loonstroken in te leveren vanaf het begin van een contract, slechts loonstroken over drie maanden waren ingeleverd.

Ter zitting heeft verweerder naar voren gebracht dat de Europese gezinsherenigingsrichtlijn eiser geen enkel recht geeft, nu referent inmiddels de Nederlandse nationaliteit is verleend en de Richtlijn alleen rechten geeft in de verhouding tussen in lidstaten verblijvende burgers met een nationaliteit van een derde land enerzijds en van familieleden wonend in een derde land anderzijds.

Eiser heeft aangegeven dat het juist is dat hij inmiddels Nederlander is geworden en gesteld/gevraagd/verzucht dat het toch niet zo kan zijn dat de Richtlijn gezinsherenigingsrechten toekent aan immigranten die zij verliezen zodra zij, na langdurig hun best doen om te integreren, de Nederlandse nationaliteit verkrijgen. Ook kan het toch niet zo zijn dat de Nederlander wordt achtergesteld bij een hier te lande wonende burger van een niet Europees land die zich wil herenigen met zijn in Egypte wonende zontje?

3. Overwegingen

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

De aanvraag om afgifte van een mvv wordt getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland. De verplichting om voor de komst naar Nederland een mvv aan te vragen, stelt de overheid in staat te onderzoeken of de vreemdeling aan alle voor toelating gestelde vereisten voldoet, zonder daarbij door diens aanwezigheid hier te lande voor een voldongen feit te worden geplaatst

In casu is de aanvraag tot het verlenen van een mvv getoetst aan de voorwaarden voor de beperking 'gezinshereniging bij ouder'.

Op grond van artikel 16, eerste lid, onder c, Vw 2000 in samenhang met artikel 3.22, eerste lid, onder a, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna Vb 2000) dient de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig te beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, Vb 2000 (de bijstandsnormen voor de desbetreffende categorie met inbegrip van vakantiegeld).

Door eiser wordt niet betwist dat referent niet aan deze voorwaarden voldoet, althans hij voldoet daaraan niet, waarbij de rechtbank zich kan vinden in de daartoe door verweerder aangevoerde gronden.

De rechtbank overweegt dat het beroep op het in artikel 4 van de Richtlijn geldende recht op gezinshereniging, ontleend aan de Europese gezinsherenigingsrichtlijn, niet op gaat. Immers is het zo dat daaruit slechts rechten voortvloeien voor de in die richtlijn bedoelde echtgenoot en minderjarige kinderen van de zo genoemde "gezinshereniger", die blijkens artikel 2 onder d een onderdaan is van een derde land. In dezelfde zin heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State overwogen in haar uitspraak van 23 november 2006, 200604478, LJN AZ4215, met nt CAG.

Nu ter zitting gesteld en erkend is dat referent/vader inmiddels de Nederlandse nationaliteit verleend is en zich in het dossier ook een kopie bevindt van referents Nederlandse paspoort, afgegeven op 21 juni 1999 derhalve in elk geval voor het bestreden besluit, en niet is gesteld noch gebleken dat referent/vader nog de nationaliteit van een "derde land" heeft moet ervan

Zaaknummer: Awb 07/12015 MVV BE

blad 4

worden uitgegaan dat referent niet langer de nationaliteit van een derde land heeft. Artikel 3, derde lid van de Richtlijn bepaalt overigens dat de Richtlijn niet van toepassing is op gezinsleden van een "burger van de Unie". De conclusie is dat gezinsleden van referent, eiser daaronder dus begrepen, geen rechten aan de Richtlijn kunnen ontlelen.

Hetgeen verweerder heeft overwogen en besloten ten aanzien van het IVRK, artikel 8 EVRM en het niet voldoen aan "de hoorplicht" acht de rechtbank juist en ook overigens dienaangaande voldoende gemotiveerd.

Nu eiser, zoals hierboven is overwogen, niet voldoet aan alle voorwaarden voor afgifte van een mvv, te weten niet voldoet aan het middelenvereiste met betrekking tot zijn referent, is eisers bezwaar terecht ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de door eisers gemachtigde ter zitting in het midden geworpen stellingen/vragen/verzuchtingen, merkt de rechtbank ten overvloede op dat de rechtbank juridisch daarmee niets "kan". De Richtlijn is zoals die is en datzelfde geldt voor de nationale regelgeving. Overigens miskent eiser dat artikel 7, eerste lid onder c van de Richtlijn toestaat dat de nationale overheid een middelenvereiste als voorwaarde voor gezinshereniging stelt. Het is aan verweerder en de hem controlerende, wetgevende parlementaire instanties, om desgeraden te besluiten om het ertoe te leiden dat kinderen die onderdaan zijn van een derde land gelijk worden behandeld, los van de vraag of hun ouders Nederlander, lid van de Unie of onderdaan van een derde land zijn.

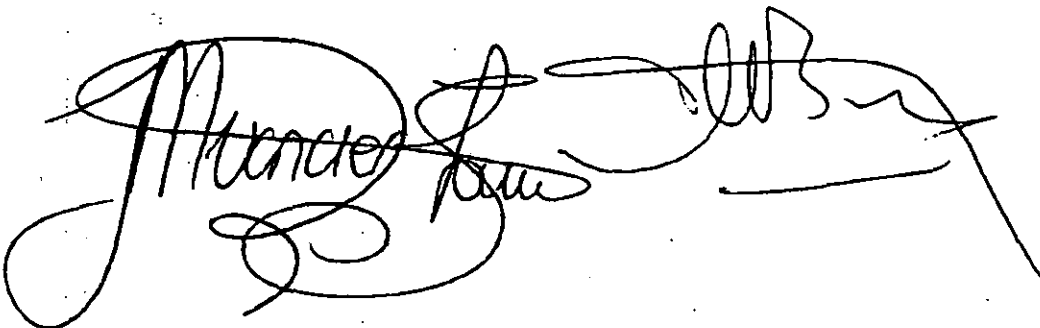
Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op 10 AUG 2007

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

Afschrift verzonden:

10 AUG 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
4354-C	
23 AUG 2007	
ZAANKR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Advocaten en Procureurs

Mr. L. Louwerse
 Mr. R.A. van der Velde
 Mr. H.J. Veen
 Mevr. Mr. P.C. Smit
 Mevr. Mr. S. Sewnath
 Mr. S.F.J. Smeets
 Mr. R.J.J. Flantura
 Mr. D.C. Vlelander
 Mr. W. Hendrickx
 Mr. E. Osinga
 Mr. J.R.P. van der Graaf
 Mr. I. Özkara
 Mevr. Mr. C.G.M.K. van der Vliet

Chef de Bureau:
 Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
 Mr B.P.J. van Riel
 Mr J.A. Schadd

PER TELEFAX 070 - 365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's Gravenhage (FALK)

Utrecht, 23 augustus 2007

Onze ref. : 205.10082 LL/MW
 Kenmerk : Awb 07/12015
 Inzake :

Hoogedelgestreng College,

Namens de heer geboren op van Egyptisch nationaliteit, hierna te noemen appellant, te dezer zake domicilie kiezende te Utrecht aan de Biltstraat 110-112 (Postbus 13273, 3507 LG) ten kantore van advocaat en procureur Mr. I. Özkara, wordt verklaard onderhavig hoger beroep namens appellant in te dienen tegen bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Almelo enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken gedaan van 10 augustus 2007 onder nummer AWB 07/12015. Ondergetekende is door appellant daartoe uitdrukkelijk en bepaaldelijk gevolmachtigd. Een en ander omschreven in artikel 70 VW 2000.

Appellant is van oordeel, dat bij afweging van alle betrokken belangen de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, niet tot de thans bestreden uitspraak heeft kunnen komen.

Appellant kan zich met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Almelo niet verenigen en heeft tegen de uitspraak onder AWB 07/12015 de navolgende grieven:

GRIEF 1

Door het overwegen als de arrondissementsrechtbank pagina 4 tweede alinea van thans bestreden uitspraak heeft gedaan, met name dat hetgeen door verweerder, thans geïntimeerde, is overwogen ten aanzien van hetgeen gesteld in het IVRK alsmede artikel 8

EVRM, tot haar oordeel te maken miskend de arrondissementsrechtbank de werking van artikel 8 EVRM.

Toelichting:

Door het overwegen als hiervoor aangegeven, tweede alinea pagina 4 van de thans bestreden uitspraak miskend de arrondissementsrechtbank het geldingsbereik van artikel 8 EVRM. Van belang is dat in de onderhavige zaak reeds zeer geruime tijd wordt geprobeerd door thans appellant te komen tot overkomst naar Nederland en verblijf bij zijn vader en de overige kinderen binnen het gezin.

Appellant is minderjarige, thans 13 jaar, ten tijde van de aanvraag had appellant de leeftijd van 12 jaar nog niet bereikt.

Van belang in de onderhavige procedure is met name dat voor wat betreft de overkomst van appellant naar Nederland referent wel heeft aangetoond duurzaam en zelfstandig te beschikken over middelen van bestaan maar deze niet voldoende zijn in de zin van de huidige vreemdelingencirculaire en de daarin gestelde inkomenseis.

Een en ander laat onverlet dat er wel sprake is van duurzaam en zelfstandig verworven inkomen. De vraag welke vervolgens dient te worden beantwoord is of en zo ja, in hoeverre de in de vreemdelingen-circulaire neergelegde eis, kort gezegd 120% van het minimum inkomen voor 23 jarige, aan welke eis niet wordt voldaan, terecht als voorwaarden kennelijk vooralsnog blijvend, wordt tegengeworpen om gezinshereniging toe te laten. Dit mede tegen de achtergrond van de overige in Nederland wonende gezinsleden en het gegeven dat vader zeer langdurig, ook tot Nederlander genaturaliseerd, in Nederland verblijft.

In dit kader wenst voor wat betreft de feitelijke omstandigheden appellant te verwijzen naar datgene wat ook reeds eerder in de procedure zowel in bezwaar als in beroep naar voren is gebracht en persisteert hierbij volledig.

Dat appellant in het land van herkomst is achtergebleven is uiteraard geen keus geweest maar een noodzaak in verband met de vestiging van de vader in Nederland. De verzorger in Egypte, de moeder van referent, kan de verzorging niet meer op zich nemen. Deze moeder, de grootmoeder van appellant, is in coma geraakt en als gevolg hiervan niet meer in staat om de dagelijkse verzorging van appellant op zich te nemen.

Door te overwegen als de arrondissementsrechtbank heeft gedaan, met overneming van de overweging van thans geïntimeerde, schendt de arrondissementsrechtbank regels van het recht, althans verdrag, met name artikel 8 EVRM.

GRIEF 2

Door het overwegen als de arrondissementsrechtbank heeft gedaan op pagina 3 onder punt 3 overwegingen, 1 vijfde alinea, met name dat rechten te ontleen aan de Europese

gezinsherenigingrichtlijn (richtlijn 2003/86/EG) in het onderhavige geval niet opgaat, is een overweging welke in de visie van appellant onjuist.

Toelichting:

Appellant heeft zich in dit kader op het standpunt gesteld, appellant heeft de Egyptische nationaliteit, zijn vader de Nederlandse nationaliteit, dat Europese gezinsherenigingrichtlijn weliswaar is geschreven voor zogenoemde derde landers maar de vraag welke thans voorligt is of deze niet in strijd is met discriminatie verboden, VGL artikel 1 Grondwet, artikel 14 Europees Verdrag rechten van de Mens, om er maar twee te noemen.

Van belang is immers het gegeven dat sprake is van een minder gunstige behandeling van Nederlanders dan derde landers op het punt van gezinshereniging. Betrokkene is van oordeel dat een en ander niet in overeenstemming is met artikel 1 Grondwet. Zulks is uitdrukkelijk ten tijde van de mondelinge behandeling van onderhavige procedure aan de orde gebracht bij de mondelinge behandeling voor de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage nevenzittingsplaats te Almelo.

In de visie van appellant heeft deze vraag ook geen beantwoording gevonden in de uitspraak van uw afdeling Bestuursrechtspraak, aangehaald door de arrondissementsrechtbank in de hier bestreden overweging.

In aanvulling hierop en naar aanleiding van de overweging op pagina 4, vierde alinea van de thans bestreden uitspraak overweegt de arrondissementsrechtbank dat met betrekking tot de door appellant opgeworpen stellingen de rechtbank hier niets mee kan. Ten onrechte.

Niet wordt miskend dat de nationale overheid het middelen vereiste als voorwaarden voor gezinshereniging kan stellen.

In dat kader is immers van belang dat referent wel degelijk duurzaam en zelfstandig inkomen geniet.

Het betreft hier een interpretatie van de vraag over de hoogte van het te genieten inkomen.

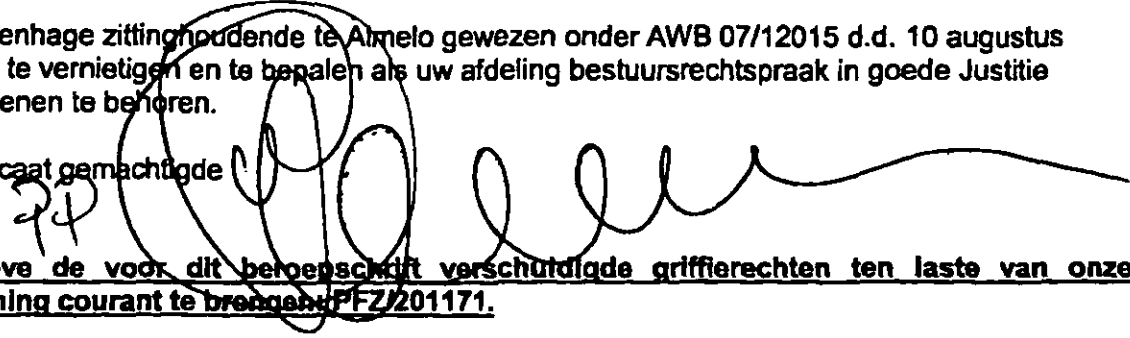
Nu de terzake bevoegde instanties waarop de rechtbank in deze alinea doelt kennelijk niet komen met regelgeving op dit punt is het aan de arrondissementsrechtbank om zich hierover uit te laten.

Indien de rechtbank in dat kader al niet zelf wil voorzien, dan zal immers het bestreden besluit dienen te worden vernietigd als onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd en alsnog aan thans geïntimeerde een motivering dienen te worden verzocht welke niet zonder, zo kan appellant zich voorstellen, invulling in het beleid kan plaatsvinden.

Appellant verzoekt uw afdeling bestuursrechtspraak Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de arrondissementsrechtbank te 's-

Gravenhage zittinghoudende te Almelo gewezen onder AWB 07/12015 d.d. 10 augustus 2007 te vernietigen en te bepalen als uw afdeling bestuursrechtspraak in goede Justitie vermenen te behoren.

Advocaat gemachtigde

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end.

Gelieve de voor dit beroepsschrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening courant te brengen PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110\112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *